

Sentences Vaticanes - éd. Mühl

Auteur(s) : Epicure ; Métrodore ; Epicuriens anonymes

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

10 Fichier(s)

Mots clés

[Mühl, Peter von der \(1885-1970\), Vatican](#)

Comment citer cette page

Epicure ; Métrodore ; Epicuriens anonymes, Sentences Vaticanes - éd. Mühl, 1922

Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)

Consulté le 29/08/2025 sur la plate-forme EMAN :
<https://eman-archives.org/Epicurei/items/show/25>

Présentation du document

Date 1922

Mentions légales

- Responsabilité éditoriale : Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Texte : Domaine public

Editeur de la fiche Department of Philosophy and Cultural Heritage of University Ca' Foscari of Venice ; EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle)
Contributeur(s)

- Giovacchini, Julie
- Mouveroux, Saul

Langue Grec ancien

Source Voir description détaillée du texte : [CIRIS](#)

Contenus reliés

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Description du document

DescriptionCette édition est transcrive avec ajout de notes critiques la comparant aux éditions de G. Arrighetti (#Ar) et M. Marcovich (#Mar).

Voir description détaillée de l'édition : [CIRIS](#)

Notice créée par [Julie Giovacchini](#) Notice créée le 09/12/2021 Dernière modification le 24/04/2025

XL. Όσοι τέλη δύναμεν ἔσχον τὸν τὴν θεραπείαν μελισταῖς ἐπῶν ὄμορφούντων παρασκευάσασθαι, οἵτοι καὶ ἐβίασαν μετ' ἀλλήλουν ἤδηστον τὸ βεβαιότεστον πλοταμος ἔχοντες, καὶ πίησταί την οἰκειότερην ὀπολειρόντες αὐτὸν ὠδύραντο μὲν πόδες θεατῶν τῆλα τὸν τελευτικόντων προκαταστροφήν.

GNOMOLOGIUM VATICANUM EPICUREUM.

Ἐπικούρεον Πανεπιμηληστρεῖ.

1 Τὸν μεγάλοιον καὶ πρεσβυτόρον οὗτον σύντονο πράγματα ἔχει οὖν ἐλλοφ παρέλει, οὗτος δορυφός οὗτος γῆρας συνέχεται· ἐν ἀσθενεστάτῳ γάρ πάντα τὰ τοπανά.

2 Οἱ θάνατοις οὐδέποτε πρός ἡμᾶς· τὸ γάρ διατιθέντες ἀναστηθεῖσται τὸ δὲ ἀναστηθεῖστον οὐδέποτε πρός ἡμᾶς.

3 Οὐδὲ γρονίζει τὸ ἀλγοῦν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ τὸ μὲν ἕπωστὸν ἐλύγαστον γρόνον πάφειται, τὸ δὲ μέσον τὸ ἐπεριπέντε τὸ δὲ ἥδησενον κατὰ σάρκα *(οὐ)* πολλὰς ἡμέρας ὑπέμεινε, τί δὲ πολυχρόνιοι τῶν ἀφρωδεστῶν πλευνάσσοντες ἔχουσιν ἐν τῇ σαρκὶ τὸ ἔρδματον ἢ τὸ ἀλγοῦν.

4 Ηάδας ἀλγηθῶν εἴκοσιημέρητος· ἢ γάρ σύντονον Εὔρυδα τὸ πονοῦμεν σύντηματον ἔχει τὸν γρόνον, ἢ δὲ γρονίζοντα περὶ τὴν σάρκα ἀβλητικόν ἔχει τὸν πόνον.

1 τοῦ τὸ διαφρενίαν λέπτον τοῦ τοῦ Φαρρίτην ΒΡ τοῦ διαφρενίαν ΕΦ¹Ζτ εἰ διαφρούντων ΕΦ² | παραπλεύσας εἰ ΒΠ³τοι ΕΦ⁴Ζτ | οὗτων ΒΡ, καὶ cf. p. 59, 15. Στὸ γῆρασκ τὸ Λεγ.: ἔδιστος τοῦ Ε ήδι[στον καὶ] Ε(Γ)W ήδισταν ΕΦ¹Ζτ ήδιστου εἰς *(στον)* Ιανρ., τάηροστοτοτοτο ΕΦ² | τοῦτος Λεγον] πρός δὲ δέον Φ¹ Λεγον Φ²Ζτ, γη Φ³ Λεγον Φ⁴ Λεγοντος Λεγ. πρόμοιδος Λεγον.; καθὸς ἐξθρόνιος, καθὸς ἐδασήστη εἰς Hütting εἰ καταστροφήτ ΕΦ² | προμηνύσσεις Weil 3 = Sent. I 10 τὰ εργατα απίστευτα τοῦ Λεγ. *Kl. Schr.* I 313 II = Sent. II 14 = Sent. IV 14 τὸ δὲ πλάγιοτον Βατ. τὸ δὲ πλάγιον τὸ Βατ. τὸ δὲ μέντον Δ. L. αὐτὸν lectionem Vaticanum εστι. quoniamvis τιν recta sit, cf. Oic. De fin. I 15, 49 (Λεγ. fr. 39. D. 264, ΕΠ) | διασταύρων Harrel ex II. Iustit. διαδο τρόπος Βατ. τὸ σὸν om. Βατ. 19 = Sent. Ep. 78, 7 (Επ. fr. 446) | σύντορπος Βατ., επον. Λεγ. cf. Non. summi doloris intentio

5 Οὐκ ἔστιν ἡδέως οὐκέτι καὶ τοῦ φρουρίου καὶ καλῶς καὶ
δικαῖος· ὅπου δὲ τοῦτο μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἔστιν ἡδέως οὐκέτι.

6 Οὐκ ἔστι τὸν λάθρον τι ποιεῖν τακτόν, ὃν συνέθεντο πρὸς
ἀλλήλους εἰς τὸ μὴ βλέπειν μηδὲ βλέπεινται, πιστεύειν δὲ
λήσαι, κανεὶς ρυμάκις ἐπὶ τοῦ παρόντος λανθάνει· μέχρι γὰρ
καταστοσφῆς ἀδηλού τι λήσει.

7 Άδικοῦντα λαθρῖν μὲν δύσκολον, πίστιν δὲ λαβεῖν ὑπὲρ
τοῦ λαθροῦ ἀδύνατον.

8 Ότις φύσεως πλοῦτος ἀριστεῖ καὶ εὐπόρωστός ἔστιν. Δὲ
τὸν κανόνιν φυξῶν εἰς ἄπειρον ἐκπίπτει καὶ ἔστι μυστόριον.¹⁴

9 Κακον ἀνάγκη, ἀλλ' οὐδεμίας ἀνάγκη οὐκέτι μητὲ ἀνάγκης.

10 Μέριμησσος ὅτι θυητὸς ὁτι τῇ φύσει καὶ λαβὼν χρόνον
ἀριστεύειν ἀντίθησ τοῖς περὶ φύσεως διαιλογισμοῖς ἐπὶ τῷ
ἀπειρίᾳν καὶ τὸν αἰώνικ καὶ πανεῖδες.

τά τ' ἔστατα τά τ' ἀσσύμενα πρό τ' ἔστα.

11 Τὸν πλείστων ἀνθρώπων τὸ μὲν ἡσυχάζον ταρκῆ, τὸ
δὲ πινούμενον λυττό.

12 Ότις δίκαιος βίος ἀταραχικότατος, ὁ δὲ ἀδίκος πλεοντικ
ταραχῆς γέμων.

13 Ων ἡ ασφία παρασκευάζεται εἰς τὴν τοῦ ὕδου βίου μα-¹⁵
κριότητα, πολὺ μέγιστον ἔστιν ἡ τῆς φιλίας κτήσις.

14 Γεγόναμεν ἀποκεῖ, διὸς δὲ σόκη ἔστι γενέσθαι· δεῖ δὲ τὸν
αἰῶνα μηκέτι εἶναι· σὺ δὲ οὐκ ὁν τῆς αὐθικού (χάριος) ἀν-
θάλλῃ τὸν καίρον· ὁ δὲ βίος μελληταρ παραπολλυταις καὶ τοῖς
τηλεστοῖς ἥμαντος ἀσχολούμενος ἀποθνήσκει.¹⁶

1 — Sent. V 3 — Sent. XXXV 3 — fr. 539 2 — *Porphyrii*.
De abst. I 40 p. 123, 11 N° et ad Marc. 27 p. 291, 17 N°.
Sent. XV 10 ποιῶντα Vat. 11 — fr. 497 12 — Metrodori fr. 37
Koerte | largior Gu. 13 Hom. II A 70 | ταρπεῖται Vat.
14 — Sent. XVII 80 — Sent. XXVII 21 φελίας D. Laert.:
ταρπεῖς Vat. 22 — fr. 204, Sen. Ep. I 1sq. cf. Mutschmann,
Hermes L (1915) 333 τυποριανος Vat. 23 τῆς ασφεων οὐκ δέ
Stobaeus III 16, 29 H. | κάρπος Stob. om. Vat. 24 τὸν ποιεῖται
Stob. τὸ γείρον Vat. | τοῖς Vat. om. Leop. διὰ τοῦτο Stob. | cf.
Norden, Brest. phil. Abb. IX 2, 17. 1

15 Ἡδη δέποτε τὰ κῆματα πάντων ἔδει τιμῶμεν, μὲν τε χρυσούς
ἔχουμεν καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ζηλούμενα, ἀν τε μή· οὕτω
γοῦ καὶ ταύτα τῶν πάλαι, δὲ εἰπεῖνεις φάσιν.

16 Οὐδεὶς διέπειν τὴν κοκκὸν αἴρεται αὐτός, ἐλλὰ δίκαιοσθεῖς
· ἀς πάγανθῷ *(ὅντις αὐτῷ καὶ οὐκ ἀποβλέψας)* πρὸς τὸ μαζεύον
αὐτοῦ κοκκὸν ἐθηρεύεται.

17 Οὐ μέν ματαριστούς, ἀλλὰ γέρων βεβιούκος καλῶς· ἡ
γῆ τοῦτος ἀκμὴν πολὺς ώπο τῆς τύχης ἐπεριφρούνθων πλάνετοι
· ἡ δὲ γέρων καθάπτει ἐν λαμένῃ τῷ γηρᾳ κατάθριμνον τὸ πρόστις.
19 οὐν διεπελπιστούμενα τῶν ἀγαθῶν ἀδιπάλει κατακλείσας γάμιται.

18 Ἀφειρουμένης περιστρέψας καὶ δημιάλεις καὶ συναναστρο-
φῆς ἐκλύεται τὸ ἴρωτικὸν πάθος.

19 Τὸν γετονότος ἀκρίμανον ἀγαθίνον γέρων τίμασθον γε-
γίνεται.

20 Τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰδοὶ φυσικοὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ
δὲ φυσικοὶ μὲν οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὐτε
ἀναγκαῖαι ἀλλὰ παρὰ ταῦτα δύσκοι γινόμεναι.

21 Οὐ μιστέον τὴν φύσιν ἄλλὰ πειθάσθαι πείσομεν δέ τας
ἀναγκαῖας ἐπιθυμίας ἐκπληροῦντες, τας τε φυσικὰς ἀν μὴ
τὸ βλάπτεται, τας δὲ βλασφεφός πειρός ἐλέγχοντες.

22 Ὁ ἀπειρος γράπτος καὶ ὁ πεπερισμένος ἵσην ἔχει τὴν
τῆλεντην, ἐν τις ὀρθοῖς αὐτῆς τὰ πέριττα καταπλεύειση τῷ λογισμῷ.

23 Πάσσα φιλία δὲ ταυτὸν αἴρεται· ὅρχη δὲ εἶληφεν ἀπὸ
τῆς ἀφτίλεσσος.

1 Ἡδη δει. Leop. οἱ στιλούραιοι Weil: Ζηλούμενοι Vat. Coll.
μαθα W. εἰ τὸ ιν. Weil, Wi. | ἀνεπισκεψατο Vat. corr. Un.
τὸ hiatum πολατι εἰ εω. εἰ πρόπει: ἀγαθὸν προσθετο μεῖζον δὲ τοῦ
Us. ἀγαθὸν πρόπει τοῦ μεῖζον αὐτοῦ πακος Croen., cf. Cic. De
fin. I 10, 33. 14, 47. οἱ τοῦ ἀγαθοῦ Croen.: τοῦ ἀγαθοῦ Vat.
quod retinet Leop. τοῦτο πρόπει Us. | πολιὰ Hartel 10 χάρακες
Hartel; contra Leop., Croen. qui cf. p. 44, 8. 13 cf. Weil,
Journ. d. Sav. 1888, 661 | οἱ τοῦ Go. | ἀμυντικοῦ W. |
ἀγαθοῦ Hartel: ἀγαθὸς Vat. 16 — Sent. XXIX 18 ταῦτα ταῦτα
Us. 21 — Sent. XIX | καὶ οἱ πακεροσμήτος πειτε θέσοντες transp.
D. Laert. εἰ cf. Epicurei Ciceronii Th. fin. I 20, 69. II
26, 83 | ἀρκτῇ Vat. corr. Pl.

24 Ἐνίππια οὐκ ἔλεγε φύσειν θέλειν ποδὲ μαντικῆν δύνα-
μεν, ἀλλὰ γίνεται κατὰ ἐμπτωσεν εἰδίζεται.

25 Ἡ πενίς μετρουμένη τῷ τῆς φύσεως τέλει μέγες ἔστι
πλοῦτος· πλοῦτος δὲ μὴ δριζόμενος μεγάλη ἔστι πενία.

26 Δεῖ διαλαβεῖν ὅτι καὶ ὁ πολὺς λόγος καὶ ὁ βραχὺς τὸς
τὸ αὐτὸς συντείνει.

27 Ἔπι μὲν τῶν Ἑλλων ἐπιτηδευμάτων μόλις τελειωθεῖσιν
ὁ καρπὸς ἔργεται, ἕπι δὲ φελοσοφίας συντρέγει τῇ γνώσει τὸ
τερψνόν· οὐ γάρ μετὰ μάθησιν ἀπόλαυσις, ἀλλὰ ὅμως μάθησις
καὶ ἀπόλαυσις.
14

28 Οὖτε τοὺς προγείσθους τῆς φύσεως πότε τοὺς ἀκρηφούς
δοκιμαστέον· δεῖ δὲ καὶ παρακινθεῖσθαι χάριν, γάριν φελίας.

29 Παρορισίᾳ γάρ ἔργοντες χρώμενος φυσιολόγῳ γρηγοριδεῖν
τὰ συμφέροντα πᾶσιν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢν βιουλίμην, καὶ
μηδεὶς μέλλει συνήσειν, ἡ συγκαταπιθέμενος τοῖς δύξιντος παρ- 15
πονοῦσι τὸν πυκνὸν παραπλέοντα περὸς τῶν πολλῶν ἔπαινον.

30 Ἐποιηάζονται τινες διὰ βίου τὰ περὸς τῶν βίου, οὐ
συνορᾶντες ὡς πάσιν ἡμῖν θεούσιαν· ἐγκέχυπαι τὸ τῆς γε-
νέσεως φάρμακον.

31 Πρὸς μὲν τάλλα δυνατῶν ἀσφάλειαν παρίσουσθαι, γάριν 20
ἢ θειάτου πάντες ἀνθρώποι πόλιν ἀτείγιστον οίκοιμεν.

32 Οἱ τοῦ σοφοῦ σεβασμὸς, ἀρεθὸν μέγιστον πέρισσον ἔστι.

33 Σαρκὸς φωνὴ τὸ μὴ πεινῆν, τὸ μὴ διψῆν, τὸ μὴ φρυγᾶν·

1 — fr. 477. 3 Ios: sic Vat. 6 διαλαβεῖν cf. p. 5, 1
: Metronoto dat Koerte fr. 47 ἡ μάθησιν Waller: μάθησις
Vat. 10 γάριν, γάριν sic Vat. 13 φυσιολογῶ Vat. φυσιολογῶ
lis, corr. Croen. | χρησμῶ: . διὶ Vat., corr. Us. 17 Metrod.
fr. 53 K. cod. Palat.-Heid. 129, 1 inde οἱ πάσι θανάσιμοι |
post βίου (ὧς βιωσάντοι πετε τὰ λεγόμενον ζῆν) habet Stob.
III 16, 21 H, recte. cf. Antiphontis dictum fr. 53* Niel.
20 — Metrod. fr. 51 K (Ep. fr. 339), cod. Pal.-Heid. 2, Philon.
Ide morte col. XXXVII 27 p. 55 Boësi (Vol. Herc. 1)
21 πάντος ἐπιθυμοῦ om. Pal.-Heid. τὰ ειραστὰς ἀγαθῶν μέτι
τῶν σεβομένων Vat., corr. Us. 22 — cod. Darsart. 2773
fol. 352v (Croen., Zentralbl. f. Biblioth. XIV [1897] 562; Lemp.
Mnem. N. S. XXVIII [1910] 68) cf. fr. 260. 602

ταῦτα γάρ ἔχων τις καὶ ἐκπίζων θέσιν καὶ (Δι) ὑπὲρ εὑδαι
μονίας μεγάλουτο.

34 Οὐχ οὕτως χρεῖαν ἔχουμεν τῆς χρείας περὶ τῶν φίλων
ἢ τῆς πίστεως τῆς περὶ τῆς χρείας.

35 Οὐ δεῖ λυμαίνεσθαι τὰ παρόντα τῶν ἀπόδητων ἐπίστη
μας, ἀλλ' ἐπιλογήσεσθαι δια καὶ ταῦτα τῶν εὐκτείουν ἦν.

36 Ὁ Ἐπικούρεος βίος τοῖς τῷν ἄλλοις συγκριτόμενος ἔντεκν
ήμεροτητος καὶ αὐτοφρεσίας μῆδος δι τομισθεῖται.

37 Τοῦ Λαζανῆς ἡ φύσις ἐστὶ πρὸς τὸ κακόν, οὐ πρὸς τὸ
τοῦ φρεστὸν ἥδονας μὲν γαρ περβέται, ἀλληδόθι δὲ διαλύεται.

38 Μικρὸς παντάπασιν, φί πολλαῖς αἰτίαις εὐλογος εἰς ἐξαγκα-
γὴν βίου.

39 Οὗτος ὁ τὴν χρείαν ἐπιζητῶν διὰ παντὸς φίλος οὗτος ὁ
μηδέποτε συνιάττων ὃ μὲν γαρ καπνεῖται τῇ χρείᾳ τῇ
τοῦ ἀριθμήτην. ὃ δὲ ἀποπόττει τὴν περὶ τοῦ πελλούτος εὐέλπ-
τιαν.

40 Ὁ λέγων πάντα καὶ ἀνάγκην γίνεσθαι σύδιν ἔρχαλτὸν
ἔχει τῷ λέγοντι μὴ πάντα καὶ ἀνάγκην γίνεσθαι· αὐτὸς γαρ
τοῦτο φησι καὶ ἀνάγκην γίνεσθαι.

41 Γέλαιν διπλὸς δεῖ καὶ φιλοσοφεῖν καὶ σκονομεῖν καὶ τοῖς
λοιποῖς οἰκειόμασι χρῆσθαι καὶ μηδαμῇ λιγέτειν τὰς ἐν τῆς
θρησκείᾳ φιλοσοφίας φρενὸς ἀφιέντας.

42 Ὁ οὗτος χρέυτος καὶ γενέσεως τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ καὶ
κόπιλαόθεως.

43 Φιλεργυρεῖν ἀδικα μὲν πάσιβί, δίκαια δὲ αἰσχροῖν
ἀκριτεῖς γὰρ φυταρῶς φειδεσθαι καὶ μετὰ τοῦ δικαιον.

44 Ὁ σοφὸς τις τὸ ἀναγκαῖα συγκεισθεῖς μᾶλλον ἐπίστρ-

¹ καὶ τὸ Δι (Δι) Hartel ex fr. 603: καὶ Vat. Darmst. 1 Herm.
archeo vint. Us. Go. cf. Philod. En p̄st. p. 101 G. 11 μικρὸς]
αἰσχρὸς Us. 11 ανακάτω: τοῦ τῷ φίλῳ τῆς χρείαν τῷ γέλετῷ
γίλων Us. sententiae superiori adiungendis, μέλετῶν Origen. | δεῖ
Leop.: δεῖν Vat., Us. (= δέον) τῇ λιγετινή Us. λιγεῖν Vat.
τῇ φρεστῇ Hartel: δρυγῆ Vat. 24 ἀπολέσεις Vat., corr. Us
τῇ φρεστῇ . . . καὶ Vat. 27 συγκατεσθεῖς scri. iam Go.: ποιηρίσεις
Vat. συγκατεῖς Us. | παρισταται Vat. corr. Us.

ται μεταδιδόνται ἡ μεταλεμβάνειν· τηλικούτου αὐτάρκειας εἶναι
Θησαυρόν.

45 Οὐκοῦν οὐδὲ φωνῆς ἐργαστικούς οὐδὲ τὴν περι-
μάχητον παρὰ τοῖς πολλοῖς παιδείαν ἐνδικτυρένους φυσιο-
λογία παρασκευάζει. ἀλλ' ἀσοβέρους καὶ αὐτάρκεις καὶ ἵνα τοῖς
ἴδιοις ἀγαθοῖς, οὐκ ἐπὶ τοῖς τῶν πραγμάτων μέγις φρονοῦσιταις.

46 Τέλος φραύλας συνηθείας φύσεις ἄνδρας ποιησούς πολὺν
χρόνον μέγις βλάψαντας τελείως ἐκδιώκουμεν.

47 Προκατεβλῆμαί σε, ὦ Τύχη, καὶ πᾶσιν *(τὴν)* σίρην
παραίσθναιν ἀνέφραξα. καὶ οὗτε αὐτὸς οὐταὶ ἀλλιγ οὐδεμιᾷ περι-
στάσεις δώσουμεν ἕπυτον· ἐκδάστους· ἀλλ' ὅταν ἥμας τὸ γρεάτιν
ἔξαγῃ, μέγις προσπεύσαντες τῷ ζῆν καὶ τοῖς αὐτῷ κενῶς περι-
πλαντομένοις ἔπιπεν ἐκ τοῦ ζῆν μετὰ καλοῦ παιδινοῦ ἐπιφυ-
νοῦντες ὡς εὖ ἥμεν βεβίωται.

48 Πειρασθαί τὴν ὑστέραν τῆς προτέρας κρείττῳ ποιεῖν, οὐ
ἔνος δὲ τὸν ὑδρὸν ἴπιειν ἐπιδάντα μὲν ἐπὶ πέρις Σλαθωμεν, φραΐδος
εὑρρεαίνεται.

49 Οὐκ ἢν τὸ φερούμενον λύειν ὑπὲρ τῶν κυριωτάτων οὐκ
εἰδότας τίς ἡ τοῦ σύμπαντος φύσις, ἀλλ' ὑποπτεύοντάς τι πᾶν
κατὰ τοὺς μόθους. Ωστε οὐκ ἢν ἀνευ φυσιολογίας ἀκεραιούς το-
τὰς ἥδονάς ἀπολαμβάνειν.

50 Οὐδεμία ἥδονή καθ' ἐπιτήν μακόν· ἀλλὰ τὰ ποιητικά
ἐνιαν πολλαπλασίους ὄγκήσεις ἐπιφέρει τῶν ἥδονῶν.

51 Πυνθάνομαί σου τὴν πεπάντα σάρκα λίνησιν ἀφθονώταρον
διακείσθαι πρὸς τὴν ἀφροδισίων θυτεύειν. αὐτὸν μάγτε τὸ

³ Metrodoro (fr. 48) παριγνατ Koerte τὸ ἀλλα σοβαροῦς Vat.
corr. Leop., ἀλλ' ἀθερέτος Go. ³ μεταβλέψαντες Vat., corr.
Hartel 9 — Metrod. fr. 49 K | τὴν εἰς Plut. De tranq. an. 19
p. 476 C add. Us. 18 περιπλανούμενος Us. 18 πλειότερος Vat.
corr. Us. 18 τὴν ὑστερώσαν τὴς προτεραιεῖς Us. 18 — Sent. XII
οὐκ ἢν] οὐκον Vat. 19 πατειδότα D. Jaert. | ὑποπτεύοντάς
τι sent.: ὑποπτεύοντες Vat. ὑποπτεύομενον τι D. Jaert.

22 — Sent. VIII 24 ἀφθονώτερον Us.: ἀφθονή³ Vat. (ἀφθονω-
τέρων; E. Thomas) 22 ἀγροδιάστην Vat., corr. Us. | διανειπεται
διανειπεται Vat.

τοῖς νῦνους κατεύλογος μήτε τὸ κολφὸς ἔθει κείμενα κινῆς μήτε
τῶν πληρῶν εἰνὰ λυπῆς μήτε εἴνη φάρκα καταξοίνης μήτε καὶ
ἀναργικῆς κατανακλονῆς, χρῶς ὡς βούλει τῇ σεσυτοῦ προσειρέσει.
ἴκινον μέντοι γε τὸ μὴ σόχ ἐνὶ γέ τεν τούτων συνέχεσθαι
· ἀφροδίσιος γάρ οὐδέποτε διηγεῖται, ἀγαπητὸν δὲ εἰ μὴ ἔβλαψεν.

52 Ἡ φιλία περιγορεῖται τῷν οἰκουμένην κηρύττουσσα δὴ
πάσαιν ἡμῖν ἴγειρεσθαι ἕπει τῶν μεκαρισμάτων.

53 Οὐδενὶ φθονητέον ἀγεθοὶ γὰρ οὐκ ἄξιοι φθόνου,
πονηροὶ δὲ βαρὺ ἀν μᾶλλον εἰπεῖνται. τοσούτῳ μᾶλλον αἵτοις
τὸ λυμαίνονται.

54 Οὐ προσπονεῖσθαι δεῖ φιλοσοφεῖν, ἀλλ' ὅντος φιλοσο-
φεῖν οὐ γάρ προσδεόμεθα τοῦ ποκεῖν ἥγιαίνειν. ἄλλα τοῦ
κατ' ἀλέθειαν ὑγιαίνειν.

55 Θεραπευτέον τὰς συμφοράς τῇ τῶν ἀπολλυμένων γάρτα
καὶ τῷ γινώσκειν δὲι οὐκ ἔστιν ἀπεραντον ποιῆσαι τὸ γεγονός.

56 Ἄλγει μὲν ὁ σοφὸς οὐ μᾶλλον στορεβλούμενος <ἢ οτε-
βλουμένου> τοῦ φίλου.

57 Ὁ βίος τῶν τὰς δὲι ιπποταν συγχυθῆσται καὶ ἀνα-
κεκτισμένος ἔσται.

58 Ἔκλυτέον ἰαντονὶς ἐκ τοῦ περὶ τὸ ἐγκίκλια καὶ πολε-
τικὸν δεσμωτηρίου.

59 Ἀπληστον οὐ γαστήρ. μοπερ οἱ τολλοὶ φατιν, ἀλλα
δέσο φειδῆς ὑπὲρ τοῦ <τῆς> γαστρὸς πορίστον πλευρώματον.

ναλίσκεις

¹ απεικόνεις Vat. | δέρη Harpel | πληρίων Vat. | απεικυτισθεῖσας
Vat. | τὸ Us. | τῷ Vat. | ἀφροδίσιοι κτλ. — fr. 62 | ἡ φιλία
cf. E. Thomas, Herm. XXVII (1892) 31. Schwartz, Charakterk.
fr. 48: ἡ φιλοσοφία Harpel, Weil ἡλιος σφαῖος Us. | τὸν
πεπάρθιον βίον Weil | διεγέρει Vat., corr. Wolke 11 — fr. 220

² ἀπαλειμμένων Vat.: corr. Wolke? Us. | γάρτη *'grata*
recordatione' Cic. De fin. I 17, 57 cf. p. 44, 8; Vat. 17, 75
τὸ γεγονός Us.: γένος Vat. 18 — cod. Pal.-Heid 3 | στορεβλού-
μενος ἢ στορεβλουμένου τοῦ φίλου Pal.-Heid. στορεβλούμενος τοῦ
τοῖος Vat. στορεβλούματος <πίπος ἢ ὄρδιν στορεβλούματος> τοῦ
γέλος Us., Kl. Schr. I 324 18 excerptum ex epistula cf. 19
τὸ δειπνωτήριον Vat., corr. Us. τὸ σῆς παρπτί Us.

60 Πᾶς ὥσπερ ἄφει γέγοντάς ἐκ τοῦ ζῆν ἀπέργεται.

61 Καλλίστη καὶ τῇ πάντῃ πλησίου ὅψει, τῇ; πρώτης συγγενεῖας ὁμοοούσης ἣ [εἰ] πολλὴν εἰς τοῖς ποιουμένης φοιουθήν.

62 Εἰ γάρ κατὰ τὸ δίον ὄργαί γίνονται τοῖς γεννήσασιν ποθεὶς τὰ ἔπειρα, μάταιον δίγουντέν εστι τὸ ἀντιτείνειν καὶ μὴ τὸ παρατείσθαι συγγνώμης τυχεῖν· εἰ δὲ μὴ κατὰ τὸ δίον ἄλλοι ἀλογώτεροι, γελοῖσιν πάντως τὸ προσεκκαίειν τὴν ἀλογίαν θυμοκατοχοῦντα, καὶ μὴ ζητεῖν μεταθεῖνα κατ' ἄλλους τρόπους εὑγνωμονοῦντα.

63 Ἐστιν καὶ ἐν λεπτότητι καθαριστής, ἵνες ὁ ἀντιπλόγυστος τοιαυτέρων τοῦ πάσχει τῷ διὶς ἀριστίν τετράπτερον.

64 Ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν παράτοιν ἄλλον ἔπαινον αὐτόματον, ἡμᾶς δὲ γενέσθαι περὶ τὴν ἡμδὴν ἴστρειαν.

65 Μάταιον ἔστιν παρὰ θεῶν αἵτεισθαι ἢ ταὶς ἑαυτῷ γοργῆσαι ἴπανθος ἔστι.

66 Συρπαθῶμεν τοῖς φίλοις οὐδὲν θρηνούντες ἄλλα φροντίζοντες.

67 Ἐλεύθερος βίος τὸν διένεται κτίσασθαις γρήματα πολλὰ διὰ τὸ τοδιγμα (μῆ) ὑφέσιον εἶναι γωρίς θητείας ὅχλων ἢ ἀνησυχῶν, ἄλλα συνεχεῖ δαψιλέα πάντα κέλευχοι· ἂν δέ που το καὶ τύχη γοργάτων πολλῶν, καὶ ταῦτα δρόμοις ἢν εἰς τὴν τοῦ πλησίον εὔνοιαν διαμετρήσαι.

68 Οὐδὲν ἰκανὸν ὡς διέγυνε τὸ ίκενόν.

1 = fr. 495 2 πλησίον Vat. 3 ἦ [εἰ] Well l. l. p. 663 καὶ Hartel; ἦ εἰ (εἰς εἰς) Vat. | ποιουμένην Vat., corr. Us. 5 ζηγονα Vat. 6 (ώστε) συγγνώμης τυχεῖν Croen. 7 πάντως λορί.: πάντι Vat. πάντι Well σιγῆν Us. | ποσεκκαίειν Well πρὸς ἐκκανωνι Go.: πρὸς ἐκκλησιν Vat. πρὸς ἐκκλησιν vel ἐκκλησιν Us. | ἀλογίστης ἄγονος Us. 8 θυμός, κατορθῶντα Vat., corr. Croen., Rh. Mus. L.XI (1906) 421 θυμῷ κατέρχοντα Well θυμῷ κατερχόντα Go. 9 εἴγυνθασθαιντα Croen.: εἴγυνθασθαιντας Vat. 10 λιπότερης Us. καθαρίος Vat., correcxi 11 συρπαθώντας Vat. 12 (Ο) διερθεῖσθαις βίος Croen., cf. fr. 196 | γοργάσθαι κτίσασθαι Vat., corr. Hartel 13 μὴ αὖτις Us. | θητείας Vat., corr. Hartel 14 (τι) συνεχεῖ Hartel (εἰς) συνεχεῖ Us. αὖτις θητείας Croen. 21 = fr. 273, cor. Pal-Heid. 4

69 Τὸ τῆς ψυχῆς ἀγάφιον μέγιστον ἐπιτίμει τὸ ζῷον τὸς
ἀπειρον τῶν ἐν διαιτῇ ποικιλμάτων.

70 Μηδέν σοι ἐν βίῳ προγνθεῖη ὁ φόρον παρέξει σοι, εἰ
γνωσθήσεται τῷ πλησίον.

71 Πρὸς πάσας τὰς ἐπιθυμίας προφαντέου τὸ ἐπερότημα
τοῦτο τέ μοι γενήσεται ἐν τελεσθῆτι τὸν πεπάντα τὴν ἐπιθυμίαν
ἴπιζητούμενον, καὶ τί ἔστι μή τελεσθῆτι;

72 Οὐδὲν ὄφελος ἦν τὴν κατ' ἀνθρώπους ἀσφάλιστη
παρασκενάζεσθαι τῶν ἀναθεν ἐπόπτων ὅγνων καὶ τῶν
ἐποιέτω καὶ ἀπλῶς τῶν ἐν τῷ ἀπειρῷ.

73 Καὶ τὸ γνέσθαι τινὰς ἀλυτρόνας περὶ σώματος λυστελεῖ
πρὸς φυλακὴν τῶν ὄροσιδῶν.

74 Εἰν φιλολόγῳ συζητήσει πλείον ἥμνους ἐντηθείσ.,
καθ' ὃ προσέμασθεν.

75 Εἰς τὰ παραχρήματα ἀγαθὰ ἀγέρειστος φανῇ ἡ λίγουσσα
τέλος θρα μακροῦ βίου.

76 Τοιοῦτος τῇ γηράσκειν διποτού ἐγένετο παρασινῶ, καὶ
λιγυρωκαὶ δηποτῶν ἐστι τὸ ἱεντῷ φιλοσοφῆσαι καὶ οἶον τὸ τῷ
Ἐλλάδι· συγγαίρω σοι.

77 Τῆς αὐταρκείας παρπάς μέγιστος ἔλευθερος.

78 Ο γενναῖος περὶ σορίαν παῖ φιλίαν μάλιστα γίγνεται
ὅν τὸ μέν ἴστι θυμεῖτον ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀθάνατον.

79 Ο ἀτάραχος ἵστερος καὶ ἔτερος ἀνγλητος.

80 Γενναῖος σωτηρίας φύλα τῇ γένεσις τῆς φυλακῆς καὶ φυλακῆ
τῶν πάντων μολυράντων κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς οἰστρώδεις.

1 ἔτραν επὶ τίχνην corr. Ved. 2 οὐ (τὸ) μίω² Us.

2 — Sent. XIII | ἀρθρόντων; D. Laert. | ἀνθρώπου (sic) Vat.

3 πατεσσιναζεθαι D. Laert. | ἀπανταν Ved., corr. Us.
ἀπόπτωτο πατεσσινων D. Laert. 11 γεννισθαι sic Vat. 16 εἶλος
καὶ. Salton apud Jo. Stob. II 7, 18 p. 133 W. Schol. in Lucian.
p. 5, 11 Ra. etc. 11 (Οὐ) τοιούτος Us. | καὶ δι γεννωνας sic
Vat., corr. Us. 18 cf. Metrod. fr. 11 K | αλον τὸ Hartel. πιον
τὸ sic Vat. 22 Θερητὸν Hartel. νοητὸν Vat. 24 γεννωνας
(γεννωνω?) περι. 5 . . . ω Vat. (prima littera aut F aut P fuisse
miseretur)

81 Οὐδὲ ἔνει τὴν τῆς ψυχῆς ταρσογήν οὐδὲ τὴν ἀξιόλογον
ἀπαγεννῆται γαράντια σύντε πλοῦτος ὑπάρχουν ὁ μέγιστος οὖθ' ἡ
καρὸς τοῖς πολλοῖς τιμῇ καὶ περίβλεψις οὗτ' ἄλλο τι τῶν παρὰ
τὰς τὰς ἀξιοφροσύνης τοντούς αἰτίας

Accedunt ex codice Palatino-Heidelbergensi Graeco 129
f. 23^r praeter ea quae Vaticanus codex quoque habet
(1 = 30, 2 = 31, 3 = 56, 4 = 68);

5 Μειοποιεῖσθαι τὸν ἐν λόγοις εὑρισθεῖσαν παρατητέον· ἢ
μηχρὶ γὰρ θεωρητοῦ μεγάλων περίσσετον

6 Οἱ κόλακες τύχης τὸν περιερεύνοντες διάκονοι.

¹ cf. fr. 470 | τὸν Vat.: ταν^τ Οὐ. ^τ ἀδιαφορίστεος Οὐ. ^τ πρ-
φανειαῖς Pal., corr. Οὐ. μνρ(ιαν μετρ)ηνισίται E. Thomas, Arch.
f. G. d. Ph. IV (1891) 570 | κατὰ Οὐ.: καὶ Pal. ^τ εἰ δει
Radermacher